

Gravelij en Tiny Dijk één begrip

Tiny Dijk

Wanneer ik 's morgens bij Gravelij aan de Seru Loraweg naar binnen rijd, is Tiny Dijk bezig de tuin aan te veegen. Dat doet ze dagelijks vóór aanvang van haar werkzaamheden. De namen Gravelij of Tiny Dijk zijn op Curaçao door de jaren heen een begrip geworden als het om inlijsten gaat. Adverteren hoeft niet, want de meeste mensen weten haar wel te vinden. In haar atelier aan de Seru Loraweg doet ze dat al 30 jaar met plezier.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Tiny Wille werd in 1923 geboren in Jakarta, het vroegere Batavia in Indonesië, uit Nederlandse ouders. Ze is het derde kind van het gezin, dat de oorlog daar heeft meegemaakt. Nog herinnert ze zich haar vaders geschreeuw om zigzaggend weg te

rennen, terwijl de kogels hen om de oren vlogen. Gelukkig hebben ze het allemaal overleefd, maar dat was wel de reden om naar Nederland te verhuizen. Tiny, 13 jaar oud en aan het buitenleven gewend, vond Nederland maar niets. Toen negen jaar later Piet Dijk

haar ten huwelijk vroeg, stemde ze toe onder voorwaarde dat hij haar naar een tropisch land zou brengen, omdat ze absoluut niet in Nederland wilde blijven. Pas toen ze van hem die garantie had gekregen, stemde ze toe. Piet Dijk vond het helemaal geen probleem, hij kende Indonesië en hield ook van de tropen. Ze besloten naar Curaçao te verhuizen en zoals het vroeger gebruikelijk was, kwam eerst de man hiernaartoe om te acclimatiseren, voorbereidingen te treffen en een huis te zoeken en in te richten. Dat was in 1959 nogal moeilijk. Er moest ook eerst een borg gestort worden. Maar al gauw kwam de dolgelukkige bruid hem achterna.

Op 1 juni 1962 kreeg Piet Dijk de vergunning om z'n eigen bedrijf, 'Schildersbedrijf Piet Dijk', te beginnen. Daarbij deed Tiny Dijk het een en ander aan graven, van onder andere de grote uithangborden van de Mijnaatschappij en kleine plaajtjes bij de loketten op het Postkantoor. Dat gebeurde handmatig met lettertjes, die op een machientje ingesteld werden. Ongeveer twee jaar lang deed ze dat samen met Harriette, die speciaal daarvoor bij hun in dienst was. Maar het inlijstwerk sprak haar meer aan en ze ging zich daarop richten. Daarin kon ze haar eigen fantasie kwijt.

Toen de kinderen groot waren er voor stude naar Nederland vertrokken, wilde ze iets voor zichzelf gaan doen. Begin 1980 ging ze voor twee weken naar Nederland om zich in het inlijsten te bekwamen, om het vak te leren. Dat was in Den Bosch bij het bedrijf Bosoly, waar ook meteen alle benodigde materiaal

Samen aan de slag.

besteld werd om aan de slag te kunnen gaan. Dat werd naar Curaçao verzonden.

Weer hier terug, was de vergunning op 29 september 1980 rond onder de naam 'Gravelij', wat inhoudt graven en lijsten. Lionel Curie werd aangenomen, die in het bedrijf van haar man Piet Dijk als schilder werkte. In haar atelier aan de Seru Loraweg werken ze nu al 30 jaar samen. Lionel Curie is haar rechterhand,

is er vanaf het allereerste begin en weet er alles van, werkt heel netjes en heel secuur.

Er kan van alles ingelijst worden, onder andere foto's of schilderijen, met of zonder glas of plexiglas en bij passende houten of kunststof lijsten of van aluminium. En in diverse kleuren. De houten en aluminium lijsten komen in profielen van drie meter en worden op maat gesneden. Ze kunnen in elke maat aangepast

worden, als het maar niet de drie meter overschrijdt. Glas heeft bepaalde afmetingen, maar wordt ook op maat gesneden. Evenals plexiglas, dat wel duurzamer is en veel gebruikt wordt bij opdrachten van groter formaat, omdat glas dan veel te zwaar zou worden.

De mensen willen vaak ook handwerkjes of batiklappen ingelijst hebben. Die worden eerst op hout gespannen en als de klant

er glas bij wil hebben, kan dat. Puzzels zijn ook zo'n rage. Die gaan eerst op een ondergrond worden geplakt. Of baby's eerste schoentje in een soort bakje met glas ervoor. En doopjurken worden heel vaak ingelijst, op een passe-partout karton. Soms zijn er ook heel gekke opdrachten, waarbij er dagen over nagedacht moet worden, maar er is altijd een oplossing. Tiny Dijk: „Zo kreeg ik laatst een heel oud iets

van metaal waarvan ik dacht, wat moet ik daar nou mee? Maar ook daar heb ik weer een oplossing voor bedacht. Ik heb het in een brede lijst gedaan met glas eroverheen en het ziet er prima uit. Of eens een asbak om in te lijsten. Met blauw fluweel eronder en een zilveren rand. Als de mensen dat mooi vinden, dan doe ik dat. Ik krijg hier echt van alles.”

Foto's op canvas is iets van de

Klaar om opgehaald te worden.

laatste jaren en heel erg 'in' op het ogenblik. Daar zijn meer handen voor nodig en dat doen ze samen. Curie heeft de spantingen en Tiny Dijk doet het niet-werk, zodat het geheel strak gespannen om de lijst heen komt te zitten. Tiny Dijk: „Je moet het om het hout heen doen en netjes aan de achterkant vastnieten, want er is niets leuker dan als je de netjes aan de zijkant ziet zitten. Er mag niets van te zien zijn als het aan de muur hangt.”

Goed contact is er ook met de kunstenaars en verschillende galeriehouders. Op het zelf, ter ere van het 30-jarig bestaan van Gravelij, op 29 september 2010, was iedereen uitgenodigd.

Na 30 jaar heeft ze er nog altijd zin in. Als gevraagd wordt tot wanneer ze denkt er mee door te gaan, is haar steevaste antwoord: „Zo lang ik gezond ben en het leuk vind, ga ik door. Het is heel belangrijk plezier in je werk te hebben. Ik heb nu net in Amerika weer nieuwe lijsten gevonden. En ik zou graag ook op Bonaire iets willen doen, maar ik heb het prima hier op Curaçao, ontzettend goed naar mijn zin. Ik heb niets met Nederland en Piet ligt hier ook begraven. Volgend jaar wil ik als afsluiting van het hoofdstuk Indonesië er nog een allerlaatste keer naar toe. Je kan niet eindeloos door blijven gaan, maar je moet wel altijd plannen blijven houden, waar je naar toe kan leven. Nogmaals, ik vind het hier heerlijk om te wonen. Ik ben heel gelukkig en hoop het nog jaren te houden.”

Ook handwerkjes willen de mensen vaak ingelijst hebben.

Lionel Curie, al vanaf het eerste uur werkzaam bij Gravelij.

Ingelijste antieke blikken afbeelding.

Met dit belangrijke apparaat worden de hoeken precies aan elkaar gesneden.